विक्ताव्, वित denom. von विक्ताव Vamana 5,2,2.

विक्ताव, südindische Hdschrr. sollen nach Pischei. विक्ताब schreiben.

1804

विक्तिति (von क्तिद् mit वि) f. das Weich -, Garwerden Par. a. a.

O. 1,231,a. 279,b. तएउलानाम् 3,25,a.

विगीति f. Misston, Disharmonie KABAKA 3,6.

विघरिका f. ein best. Zeitmaass, = 1/23 Ghatika Ragan. 21,35.

ਕਿਧਾਨਜ 2) Balg. P. 12,8,15.

विघ्न 2) am Ende, শ্ববিঘ্নন্ auch R. ed. Bomb. 1,62,12.

विघ्रवता f. nom. abstr. von विघ्रवस् auf Hindernisse stossend Spr. (II) 7478.

विचतपावस् vgl. Vaitān. 11.

विचारणा f. = प्रविचारणा Unterscheidung, Art KARAKA 1,13.

विचारिन m. N. pr. eines Sohnes des Kabandha Gop. Ba. 1,2,9.

विचित्र्य bedenklich, fraglich Vamana 5,2,48.

ਕਿਚਨ Z. 2 lies 6,110,2, 121,3.

विचेष्टित्र nom. ag. der sich bewegt PAT. a. a. O. 3,78,a.

विद्यिक zu streichen (चिद्यिक zu lesen).

विच्छिति 3) Z. 2 lies 3. 5 st. 3,5.

विच्छेर् 1) Durchbohrung: कार्पाकम्बल अष्टा. Joeac. 3,110.

1. विज् mit समृद्, mit gen. Spr. (II) 6944 (Conj.).

विजयप्रशस्ति Naish. 5,138.

বিরা 1) (dieses hinzuzufügen) Harrv. 10918 nach der Lesart der neueren Ausg.

विजिगीय ीय, so zu lesen.

विद्राल 1) Кавана 3,8.

विज्ञाति 2) ist m.

विरङ्क 1) wohl auch Krone, Zinne, Giebel.

विउम्बन, शांक ° so v. a. dem Namen Gemüse Schande bereitend Spr.

बिडाइस्, so die südindischen Hdschrr. nach Pischel.

वित्राउ 2) vgl. वेद्राउ weiter unten.

वितर्ण nom. ag. s. u. वैतर्ण 1) a).

1. वित्त 2) Hsm. Jogaç. 2,13.

1. विदु caus. Z. 2 am Ende zu lesen 123 st. 1,23.

— नि caus. देषिम् eine Schuld wälzen auf (dat.) Spr. (II) 2985.

3. विद् ७) विन्देदिद्वपा eine Hässliche bekommt einen Mann Buic. P. 6,19,26.

- म्रधि Z. 5 ein तस्य zu streichen.

— प्र intens. theilhaftig werden, mit acc.: सुमतिम् RV. 7,24,6.

विदश, lies दशा st. दशा ः

विदात m. N. pr. eines Sohnes des Çatadhanvan Harr. 2037 nach der Lesart der neueren Ausg.

विटाफ vgl. सप्तः

विदिशा 3) in der 2ten Aufl. 5798 कुद्शा vermuthet.

विद्वाषक 1) म्रिक्तं चापि पुरुषं न किंस्पुरविद्वाषकम् (= म्रनपराधिनम् Comm.) R. ed. Bomb. 1,7,11.

चिदेश, ेस्य an einem besonderen Orte —, von andern getrennt stehend Pat. a. a. O. 1,254,a.

1,12. वायोर्चिद und वार्येविद die Hdschrr.

5. वार् 1) वैरि॰ HBM. Jogaç. 1,1.

वारणी Hem. Josac. 3,113 fehlerhaft für वारूणी Branntwein.

वाहाकीपुत्र m. für वाहास्थापुत्र PAT. a. a. O. 6,14,6.

वारिचारिन adj. auf dem Wasser lebend KARAKA 1,27.

वारिशय adj. im Wasser lebend ebend.

वारिषेएय m. patron. von वारिषेण Par. a. a. O. 4,54,a.

वार्त 1) a) वार्ती शाखा Baumast ebend. 5, 3, a.

वार्ण adj. von वर्ण Laut, Buchstab ebend. 3, 63, b. 64, a. 6, 13, b.

वार्त adj. in Ordnung, richtig ebend. 1,219, b. 2, 363, a. 410, a. 4,3, b. वार्तत्र्स (von वार्तत्र्र und dieses compar. von वार्त्त) adj. ganz in

Ordnung, - richtig ebend. 1,163,b. = पुक्ततर्क Kau.

वার্নিকামুসিক adj. der die Värttika und Sütra studirt ebend. 4,67,a. বার্ড্ডাম eine Schuld mit den aufgelaufenen Zinsen Sämavidh. Ba. 1,7,8. বার্ড্ডা (von বৃদ্ধ) n. Greisenalter Spr. (II) 4075 (Conj. für বার্ট্ডো).

वार्षशतिक Kauç. 10. Par. a. a. 0. 1,16,a. वालव्यजनीमू zu einem Fliegenwedel werden: वमू वुर्हमा: Ragu. 16,33.

वालि 2) Spr. (II) 4169 (Conj. für वानि). वालुका, चिर् जीवित निःम्नेकाः पृथिव्यां वालुकाद्यः Spr. (II) 2296.

वालुकाम्भम् N. pr. eines Meeres oder Sees Kâlakakra 1,15. वावल m. eine best. Pflanze; s. u. मुहमपन्न 1).

वाश् mit सम् Z. 3 lies Lâțı.

2. 司讯 Z. 1 Keen führt in einer Note zu seiner Uebersetzung von Varäu. Bru. S. 88,11 für das n. eine stelle aus Kâçjapa an. Wir lesen aber hier ohne Bedenken 司讯된 st. 司讯된.

4. वासक Z. 2 zu lesen कन्दर्पश्चार्ह्नन्दन nach H. Brockhaus.

वासनीय (wohl vom caus. von 5. वस्) adj. nur durch angestrengtes Nachdenken verständlich Vamana 3,2,9.

वासस Нем. Јобас. 4,110 feblerbalt für वासित (von वासप्). वासप् 2) मैत्रादिवासितं चेतः Нем. Јобас. 4,74. साम्यवासितचेतसाम् (so zu lesen) 110.

वासिल m. Hypokoristikon von वासिष्ठ Vamana 5,2,63.

2. वास्य vgl. वन °.

विश्वति MBn. 7,1551 (nach der Lesart der ed. Bomb.) = च्यूर

विकार am Schluss zu lesen श्रविकार st. श्रतिः

विकातयनत n. Lobhudelei Spr. (II) 4935.

विकल 1) चर्षा o lahm Spr. (II) 5712.

বিকলব্ধ adj. fleckenlos: মাঘান্ Cit. bei Vamana 4,1,2.

विकाङ्गिन् adj. kein Verlangen habend Harry. 11913. विशेषेपा काङ्गा इटका तदत्तः Nilak.

विकार्ण adj. grundlos Spr. (II) 2520, v. l.

লিকামন Uttarar. 17,10 (23,12) = Mâlatim. 95,6.

विकिर 1) Z. 3 মূন ° Mark. P. a. a. O.

विकृति 2) Buig. P. 9,24.4.

विक्राचित n. eine best. Art zu kämpfen (neben संनेतिना) Hanv. 15978 nach der Lesart der neueren Ausg.

विकात 3) b) vgl. Внавата 4. 9 im Comm. zu Nalod. 2,55.